

Muzeum Pomorskiej Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
956 16 25 127; REGON 370502736
KRS 00000 41692
tu 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

MEMORIAŁ

Generał Marii Wittek

oprt. 2012.

Dokonała wstąpiła 2012.

od 14 sierpnia 1945

1939 - 1943

fot. (brak)

†
ZYGMUNT Halina
ps. „Kalina”

00B
2W2-AI

Okw. Śląsk
Obw. Sosnowiec

1
403/1551

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺ SYGMUNT Halina.....

ps. "Halina"

403/Wsk

I/1. Relacja ✓

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie *kwale*

I/1 Relacje

- Relacja Adeli Korczyńskiej o H. Zygmunt, oprac. Henryk Zygmunt, Dąbrowa Górnicza 1979, mps (oryg.), k. 2, s. 1-2, drugi egz. k. 2, s. 3-4
- Halina Zygmuntówna 1919-1943 - biogram oprac. Adela Korczyńska, Katowice, mps (oryg.), k. 2, s. 5-6
- Biogram H. Zygmunt przystany przez K. Wojtowicz, 2005, mps, k. 1, s. 7
- List H. Zygmunt do rodziny napisany w dniu śmierci, Wrocław 1943, mps (kopia), k. 2, s. 8-9, drugi egz. k. 2, s. 10-11

Dąbrowa Górnicza, dnia 14.XI.1979r.

Polskie Towarzystwo Historyczne
Komisja Historii Kobiet
Uczestnicz-ek Walk o Niepodległość

Ob. Adela Korczyńska
ul. Warmińska 19/17
40-740 Katowice 19
=====

Relacja o niezwykłej uczestniczącej w walce o niepodległość z okresu drugiej wojny światowej w latach 1939 - 1945

HALINA ZYGMUNT, pseudonim -Kalina- ur. 7 listopada 1919r. w Kielcach, córka Walentego i Anastazji z domu Miller, wykształcenie średnie niepełne /Warszawa 1938/ pracownica handlu zatrudniona do 1939r. w przedsiębiorstwie handlowym /ojca/ w charakterze sprzedawczyni.

W okresie okupacji do aresztowania, pracownica fizyczna w Dąbrowskim Przemśle Drucianym w Dąbrowie Górniczej.

W październiku 1939r. skierowana przez ojca Walentego Zygmunta do roboty konspiracyjnej w Związku -Orła Białego-.

Jako główne zadanie, które wyznaczyła sobie organizacja -Związek Orła Białego-, to walka z okupantem, przez osłabienie siły bojowej oraz siły operu Niemców hitlerowskich, przez propagandę rozkładową, akty sabotażowe, przygotowanie zbrojnego powstania, celem odrodzenia Państwa Polskiego.

HALINA ZYGMUNT, wychowana w duchu głębokiego patriotyzmu, zdecydowana do współpracy z całym narodem przy odrodzeniu Państwa Polskiego, wyraziła natychmiast swoją zgodę i wobec Komendanta Inspekcji na terenie Dąbrowy Górniczej, Marian Gawęda -Burza-, złożyła przysięgę na sztandar -Związku Orła Białego-: W Waszej obecności przysięgam Bogu Wszech-mogącemu poświęcić wszystkie swe siły i umiejętności sprawie wyzwolenia - niepodległej wielkiej Polski, dochować tajemnicy o organizacji i bezwarunkowo wykonywać rozkazy swoich przełożonych, tak mi dopomóż Bóg!

Początkowo pełni funkcje łączniczki -Komendy Inspekcji w Dąbrowie Górniczej- z Komendą Inspekcji w Czeladzi. Następnie powierzono jej kolportaż tajnych gazetek na przykład -Nasze sprawy-.

Pracuje również dla służby wywiadowczej, służby bezpieczeństwa i sekcji sabotażu - Związku Orła Białego-.

Organizuje i przewozi broń palną oraz materiały wybuchowe, użyte do produkcji bomb, dla wykonania akcji sabotażu.

Współpracuje z: Piotr Reroń -Żubr-, Marian Gawęda -Burza-, Władysław

109/SP
I/1-3

Stawski -Józef-Gonera, Stanisław Janczur, Stefan Polak, Olimpia Cott
-Ola-, Stanisław Panuś, Stanisław Rokita, Tadeusz Wodecki-Jurek-,
Roman Wątrobiński -Poryw-, Irena Wyciągłowska, Walenty Zygmunt
-Chmura-.

Aresztowana przez gestapo w trzecim kwartale 1941r. na terenie
fabryki - Dąbrowski Przemysł Druciany w Dąbrowie Górniczej.
Po aresztowaniu przebywa w więzieniach: w Katowicach, szpital
więzienny Katowice-Bogucice, więzienie forteczne w Kłodzku, więzienie
we Wrocławiu.

W dniach 19 i 20 stycznia 1943r. przed Trybunałem Ludowym
Niemiec hitlerowskich odbyła się rozprawa sądowa w wyniku której
została skazana na karę śmierci.

Wyrok wykonano 30 kwietnia 1943r. - ścięcie toporem we
Wrocławiu. Bardzo mężnie zachowała się w czasie śledztwa, jak
również procesu sądowego. Napisała przez nią list na kilka godzin
przed śmiercią potwierdza jeszcze raz, iż była dzielną bojowniczką,
która szła odważnie na śmierć w poczuciu dobrze spełnionego obowiąz-
ku wobec Ojczyzny, jak przystało na polkę, która jako cel walki
wybrała wolność Polski.

DOKUMENTACJA:

1. Akt oskarżenia - tłumaczenie uwierzytelnione z języka niemiec-
kiego - Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeszy - Wydział IV G10a
2. Wojskowy przegląd historyczny - czwarty kwartał 1967r. strona
212-251.

Płk.doc.dr Michał Pirko

Z dziejów organizacji -Związek Orła Białego- w Zagłębiu Dąbrow-
skim w latach 1939-1942.

3. Listy pisane z więzień, jak również ostatni list na kilka godzin
przed wykonaniem wyroku.

Informację opracował brat Haliny, Henryk Zygmunt zamieszkały ul.
Kopernika 20a, 41-300 Dąbrowa-Górnicza.

/-/ podpis Zygmunt

za zgodności

Januszki dr.

14. 11. 1979

Josefina Baczyńska 7a/32

Polskie Towarzystwo Historyczne
Komisja Historii Kobiet
Uczestnicz-ek Walk o Niepodległość

Ob. Adela Korczyńska
ul. Warmińska 19/17
40-740 Katowice 19
=====

Relacja o niezwykłej uczestniczkę walki o niepodległość z okresu drugiej wojny światowej w latach 1939 - 1945

HALINA ZYGMUNT, pseudonim -Kalina- ur. 7 listopada 1919r. w Kielcach, córka Walentego i Anastazji z domu Miller, wykształcenie średnie niepełne /Warszawa 1938/ pracownica handlu zatrudniona do 1939r. w przedsiębiorstwie handlowym /ojca/ w charakterze sprzedawczyni.

W okresie okupacji do aresztowania, pracownica fizyczna w Dąbrowskim Przemśle Drucianym w Dąbrowie Górniczej.

W październiku 1939r. skierowana przez ojca Walentego Zygmunta do roboty konspiracyjnej w Związku -Orła Białego-.

Jako główne zadanie, które wyznaczyła sobie organizacja - Związek Orła Białego-, to walka z okupantem, przez osłabienie siły bojowej oraz siły oporu Niemiec hitlerowskich, przez propagandę rozkładową, akty sabotażowe, przygotowanie zbrojnego powstania, celem odrodzenia Państwa Polskiego.

HALINA ZYGMUNT, wychowana w duchu głębokiego patriotyzmu, zdecydowana do współpracy z całych swych sił przy odrodzeniu Państwa Polskiego, wyraziła natychmiast swoją zgodę i wobec Komendanta Inspekcji na terenie Dąbrowy Górniczej, Marian Gawęda -Burza-, złożyła przysięgę na sztandar -Związku Orła Białego-: W Waszej obecności przysięgam Bogu Wszzech-mogącemu poświęcić wszystkie swe siły i umiejętności sprawie wyzwolenia - niepodległej wielkiej Polski, dochować tajemnicy o organizacji i bezwarunkowo wykonywać rozkazy swoich przełożonych, tak mi dopomóż Bóg!

Początkowo pełni funkcje łączniczki -Komendy Inspekcji w Dąbrowie Górniczej- z Komendą Inspekcji w Czeladzi. Następnie powierzono jej kolportaż tajnych gazetek na przykład -Nasze sprawy-.

Pracuje również dla służby wywiadowczej, służby bezpieczeństwa i sekcji sabotażu - Związku Orła Białego-.

Organizuje i przewozi broń palną oraz materiały wybuchowe, użyte do produkcji bomb, dla wykonania akcji sabotażu.

Współpracuje z: Piotr Reroń -Żubr-, Marian Gawęda -Burza-, Władysław

Stawski -Józef-Gonera, Stanisław Janczur, Stefan Polak, Olimpia Cott
-Ola-, Stanisław Panuś, Stanisław Rokita, Tadeusz Wodecki-Jurek-,
Roman Wątrobiński -Poryw-, Irena Wyciągłowska, Walenty Zygmunt
-Chmura-.

Aresztowana przez gestapo w trzecim kwartale 1941r. na terenie
fabryki - Dąbrowski Przemysł Druciany w Dąbrowie Górniczej.
Po aresztowaniu przebywa w więzieniach: w Katowicach, szpital
więzienny Katowice-Bogucice, więzienie forteczne w Kłodzku, więzienie
we Wrocławiu.

W dniach 19 i 20 stycznia 1943r. przed Trybunałem Ludowym
Niemiec hitlerowskich odbyła się rozprawa sądowa w wyniku której
została skazana na karę śmierci.

Wyrok wykonano 30 kwietnia 1943r. - ścięcie toporem we
Wrocławiu. Bardzo mężnie zachowała się w czasie śledztwa, jak
również procesu sądowego. Napisała przez nią list na kilka godzin
przed śmiercią potwierdza jeszcze raz, iż była dzielną bojowniczką,
która szła odważnie na śmierć w poczuciu dobrze spełnionego obowiąz-
ku wobec Ojczyzny, jak przystało na polkę, która jako cel walki
wybrała wolność Polski.

DOKUMENTACJA:

1. Akt oskarżenia - tłumaczenie uwierzytelnione z języka niemiec-
kiego - Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeszy - Wydział IV G10a
2. Wojskowy przegląd historyczny - czwarty kwartał 1967r. strona
212-253.

Płk.doc.dr Michał Pirko

Z dziejów organizacji -Związek Orła Białego- w Zagłębiu Dąbrow-
skim w latach 1939-1942.

3. Listy pisane z więzień, jak również ostatni list na kilka godzin
przed wykonaniem wyroku.

Informację opracował brat Haliny, Henryk Zygmunt zamieszkały ul.
Kopernika 20a, 41-300 Dąbrowa-Górnicza.

/-/ podpis Zygmunt

za zgodności Henryk dr.

14.11.1979

Josuwiee Baerzyskiego 79/32

Halina Zygmuntówna 1919 - 1943

HALINA ZYGMUNT, pseudonim Kalina, harcerka z Dąbrowy Górniczej nr. ___urodzona 7 listopada 1919r. w Kielcach, córka Walentego i Anastazji z domu Miller, wykształcenie średnie niepełne /Warszawa 1938/ pracownica handlu zatrudniona do 1939r. w przedsiębiorstwie handlowym /ojca/ w charakterze sprzedawczyni.

W okresie okupacji do aresztowania, pracownica fizyczna w Dąbrowskim Przemysle Drucianym w Dąbrowie Górniczej.

W październiku 1939r. skierowana przez ojca Walentego Zygmunta do roboty konspiracyjnej w Związku Orła Białego.

Jako główne zadanie, które wyznaczyła sobie organizacja - Związek Orła Białego - to walka z okupantem przez osłabienie siły bojowej oraz siły oporu Niemiec hitlerowskich przez propagandę rozkładową, akty sabotażowe, przygotowanie zbrojnego powstania celem odrodzenia Państwa Polskiego.

Halina Zygmunt, wychowana w duchu głębokiego patriotyzmu, zdecydowana do współpracy z całych swych sił przy odrodzeniu Państwa Polskiego, wyraziła natychmiast swoją zgodę i wobec Komendanta Inspekcji na terenie Dąbrowy Górniczej, Marian Gawęda -Burza-, złożyła przysięgę na sztandar Związku Orła Białego. W Waszej obecności przysięgam Bogu Wszechmogącemu poświęcić wszystkie swe siły i umiejętności sprawie wyzwolenia - niepodległej wielkiej Polski, dochować tajemnicy o organizacji i bezwarunkowo wykonywać rozkazy swoich przełożonych - tak mi dopomóż Bóg!

Początkowo pełni funkcje łączniczki - Komendy Inspekcji w Dąbrowie Górniczej z Komendą Inspekcji w Czeladzi. Następnie powierzono jej kolportaż tajnych gazetek na przykład "Nasze sprawy".

Pracuje również dla służby wywiadowczej, służby bezpieczeństwa i sekcji sabotażu - Związku Orła Białego.

Organizuje i przewozi broń palną oraz materiały wybuchowe, użyte do produkcji bomb, dla wykonania akcji sabotażu.

Współpracuje z : Piotr Reroń - Zubr, Marian Gawęda -Burza, Władysław Stawski, Józef Gomera, Stanisław Janczur, Stefan Polak, Olimpia Cott-Ola, Stanisław Panuś, Stanisław Rokita, Tadeusz Wodecki-Jurek-, Roman Wątrobiński-Poryw, Irena Wyciągłowska, Walenty Zygmunt-Chmura.

Aresztowana przez gestapo w trzecim kwartale 1941r. na terenie fabryki - Dąbrowski Przemysł Druciany w Dąbrowie Górniczej.

3. kwartał 1941

Po aresztowaniu przebywa w więzieniach: w Katowicach, szpital więzienny Katowice-Bogucice, więzienie forteczne w Kłodzku, więzienie we Wrocławiu.

W dniach 19 i 20 stycznia 1943r. przed Trybunałem Ludowym Niemiec hitlerowskich odbyła się rozprawa sądowa w wyniku której została skazana na karę śmierci.

Wyrok wykonano 10 kwietnia 1943r. - ścięcie toporem we Wrocławiu. Bardzo mężnie zachowała się w czasie śledztwa, jak również procesu sądowego. Napisany przez nią list na kilka godzin przed śmiercią potwierdza jeszcze raz iż była dzielną bojowniczką, która szła odważnie na śmierć w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku wobec Ojczyzny, jak przystało na Polkę, która jako cel walki wybrała wolność Polski.

Dokumentacja:

1. Akt oskarżenia - tłumaczenie uwierzytelnione z języka niemieckiego - Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeszy - Wydział IV G 10a

2. Wojskowy przegląd historyczny - czarty kwartał 1967r. strona 212-253

Płk.doc.dr Michał Pirko.

Z dziejów organizacji - Związek Orła Białego w Zagłębiu Dąbrowskim w latach 1939-1942.

3. Listy pisane z więzienia, jak również ostatni list na kilka godzin przed wykonaniem wyroku.

Informację opracował brat Haliny, Henryk Zygmunt zamieszkały ul.Kopernika 20a, 41-300 Dąbrowa Górnicza.

Oryginał relacji w zbiorach A.Korczyńskiej.

Za zgodność :

Eleonora Kaczorek
Eleonora Kaczorek
Chorzów ul.Gwarecka 17/17

Henryk Zygmunt
Henryk Zygmunt
Katowice 19 ul.Warmińska 19/17

Przyjście K. Wojtowicz 14/05

201. 20 p. 166/05

3/35
1/1-7

H a l i n a Z y g m u n t-pseudonim "Kalina"

urodziła się 7 listopada 1919 roku w Kielcach jako córka Walentego i Anastazji. Wychowywała się w Warszawie, tam uczęszczała do szkoły na Żoliborzu, należąc do ZHP.

W roku 1938 cała rodzina przeniosła się do Dąbrowy Górniczej i zamieszkała przy ulicy Hutniczej 7 a. Halina podjęła pracę w Fabryce Drutu i Wyrobów z Drutu Kleina.

W chwili wybuchu II Wojny Światowej Halina Zygmunta przystąpiła do konspiracyjnej Organizacji Orła Białego, składając przysięgę w listopadzie 1939 r. Działała w kilku miejscowościach Zagłębia Dąbrowskiego jako łączniczka przenosząc broń, materiały wybuchowe, tajną prasę i dokumenty organizacyjne do Czeladzi, Grodźca, Sosnowca, Łagiszy, Dąbrowy Górniczej. W Łagiszy, w kopalni "Mars" była dobrze zorganizowana grupa OOB. Tam gromadzono materiał wybuchowy, który na zewnątrz wyносиła Stanisława P a n u ś i i dostarczała go Halinie Zygmunta, która z kolei przenosiła go do łaźni miejskiej w Czeladzi, gdzie produkowano bomby zegarowe. W dniu 30 grudnia 1940 roku w łaźni nastąpił wybuch, w którym zginęło pięciu działaczy konspiracyjnych. Od początku roku 1941 w Zagłębiu Dąbrowskim nasiliły się aresztowania przez Gestapo głównie członków OOB na czele z Piotrem Reroniem.

Halina Zygmunta została aresztowana 14 marca 1941 roku. Początkowo przebywała w Sosnowcu, następnie w obozie śledczym w Mysłowicach, a potem na tzw "rozprawę sądową" oczekiwała w twierdzy kłodzkiej. W śledztwie mimo stosowanych nieludzkich tortur zachowywała się bardzo dzielnie. Sądzona była wraz z harcerzami z Dąbrowy Górniczej, członkami Organizacji Orła Białego z "grupy Reronia". Byli to: Piotr Reroń, Marian Gawęda, Roman Wątrobiński, Tadeusz Wodecki, Zenon Śmielewski. Wszyscy otrzymali ten sam wyrok śmierci "za zdradę stanu".....

Wykonanie wyroku nastąpiło w dniu 29 kwietnia 1943 roku we Wrocławiu przez ścięcie na gilotynie. Władze więzienne wyraziły zgodę na napisanie listów do rodzin przez skazańców. List Haliny Zygmunta do matki dowodzi, jak wielkiego ducha była ta młoda kobieta.

/list wrzące 10/10/

List pożegnalny Haliny Z y g m u n t pisany przed śmiercią-scięciem na gilotynie we Wrocławiu w dniu 29 kwietnia 1943 roku.

Ukochana, najdroższa Mateńko, siostrzyczki i bracia!!!

Niniejszy list zwiastuje Wam mili moi kochani, tragiczną smutną wiadomość, gdyż ten list piszę w godzinie ^{mej} ~~mojej~~ śmierci.

Przygotowuję się na drogę wieczności. Żal duszę ściska, boleść serce czuje. Muszę odejść, już nigdy nie ujrzę Was, nie usłyszę Waszych głosów. Nie zobaczymy się już na tym padole łez, lecz mam nadzieję, że w życiu wiecznym zobaczymy się. I już nigdy nas nie rozłączą.

Ciężko mi odejść, bardzo ciężko, och gorzką śmiercią ginę, szczątki mego biednego ciała nie spoczną blisko Was.

Najmilsza ukochana Matus, upadam do Twych kolan, oplatom ramionami i tulę skołataną głowę, obsypuję pocałunkami kochane, spracowane ręce i łagodne, piękne czarne oczy. Żegnam Cię Matuchno na zawsze, żegnaj. Błagam Cię, nie płacz, ~~nie~~ rozpaczaj, nie płacz Matus, nie płacz. Będzie mi ciężko iść z dzbankiem Twoich łez, nie płacz, błagam Cię. Pomódl się za mnie, nie myśl o mnie źle, przebach mi wszystko, bo ja bardzo cierpię i za wszystko bardzo żałuję. Oby Bóg osłodził Ci gorzkie życie, abys doznała szczęścia, na jakie w pełni zasługujesz. Bądź... zdrowa Matus ukochana. Najdroższa Laleczko i Stasiu! Z całych sił przyciskam Was do siebie i obsypuję pocałunkami. Biedactwa, niech Bóg i Matka Najświętsza ma Was w nieustannej opiece. Otoczcie miłością i szacunkiem znękaną Mateczkę, otrzyjcie łzy i starajcie się zagoić Jej umęczone serce. Nie zapominajcie o Halince i o tym dlaczego muszę umrzeć w zaraniu swego życia.

Najdroższy Heniu! Niech Ci Bóg błogosławi i Matka Najświętsza, niech Cię prowadzi po tej smutnej drodze życia. Heniu drogi braciszku, z bólem odchodzę, nie zobaczę Cię więcej, nie ucałuję. Heniu, kochany chłopcze dziękuję Ci za wszystko, proszę dotrzymaj słowa, opiekuj się Mateczką. Żegnaj! Sciskam Cię mocno i całuję kędzierzawą główkę.

Kochany Władziu, Zosiu, Rysiu i Halusiu życzę Wam szczęścia i powodzenia, chowajcie się śliczne dziecieczki w szczęściu.

...Kochany Rysieńku, wyrośnij na dzielnego człowieka, kochaj swoich rodziców. Kochana Halinko moja imienniczko mała. Ty teraz nie zrozumiesz dlaczego Twoja ciocia w tak młodym wieku odeszła w zaświaty, ale gdy podrośniesz, to mamusia Twoja powie. Halinko-ciocia Cię mocno przyciska do serca i całuje, zmów paciorek za mą biedną duszę.

A więc żegnajcie. Bywajcie zdrowi. Muszę odejść na zawsze, ale odchodzę dzielnie i dumnie, ani jedna łza nie błysnie mi w ~~oku~~ oczach.

Kochany Tadku, gdy wrócisz zdrowo to zaopiekuj się naszą Mateczką, pamiętaj o mojej prośbie. Matuchna tak wiele przecierpiała w swoim życiu, że należy się jej troskliwa opieka. Wierz mi, że słowo matka to najczulsze wyrażenie miłości. Poza tym kochany Tadziu życzę Ci szczęścia i powodzenia, żegnam, bywaj zdrow. Całuję Cię mocno i ściskam Twoją dłoń. ~~xxxxMatuchna~~ Mateczko, Matusi, Matuchno ukochana, w tych słowach mieści się wszystko. Żegnajcie, bywajcie zdrowi, Bóg z Wami, Wasza dzielna, ale smutna Halinka odchodzi o godzinie 18.30. Żegnajcie, ukochany jedyny Kaziku całuję Cię i ściskam mocno dłoń Twoją zawsze Haluś!

Żegnajcie moi kochani- idę do Pana Boga.

Dh Zygmunt Halina ps. "Kalina"

List z pod szafetu

Breslau 10 den.29.IV.1943 r.

Straffgefagnis

W ostatnim dniu przed egzekucją pozwolono napisać list.

Ukochana najdroższa Mateńko i siostrzyczki i bracia!!!

Niniejszym list zwiastuje Wam mili moi kochani tragiczną smutną wiadomość g dyż piaszę w gidainie mej sierci.

Przygotowuję się na drogę wieczności. Żal duszę ściska, boleść serca czuje. Muszę odejść, już nigdy nie ujrzę Was, nie usłyszę Waszych głosów. Nie zobaczymy się już na tym padole łez, lecz mam nadzieję, że w życiu wiecznym zobaczymy się i nigdy już nas nie rozłączą. Ciężko mi odejść, bardzo ciężko, och gorzką śmiercią ginę, szczątki mego biednego ciała nie spoczną blisko Was.

Najzilsza, ukochana maturo, upadam do twych kolan, oplatom ramiona i tulę skołataną głowę, obsypuję pocałunkami kochana, spracowane ręce i łagodne, piękne czarne oczy. Żegnam Cię Maturo na zawsze, żegnaj. Błagam Cię nie płacz, nie rozpaczaj, nie płacz Maturo, nie płacz. Bądźcie mi ciężko iść z dzbankiem Twych łez, nie płacz, błagam Cię. Pomódl się za mnie. Nie myśl o mnie źle, przebacz mi wszystko, bo ja bardzo cierpię i za karę wszystko bardzo żałuję. Oby Bóg osłodził Ci gorzkie życie, obyś doznała szczęścia na jakie w pełni zasłużyłaś. Bądź... zdrowa maturo ukochana.

Najdroższa Laleczko i Stasiu z całych sił przyciskam Was do siebie i obsypuję pocałunkami. Biedactwo. Niech Bóg i Matka Najów. na Was w nieustannej opiece. Otoczcie miłością i szacunkiem znękaną mateczko-otrzyjcie łzy i starajcie się zagoid jej unęzione ręce. Nie zapominajcie o Halince i o tym dlaczego muszę uarzeń w zaraniu swego życia.

Najdroższy Heniu, niech Ci Bóg błogosławi i Matka Najów. niech Cię prowadzi po tej smutnej drodze życia. Heniu mój drogi braciasku z bólem odchodzę, nie zobaczę Cię więcej. nie całuję. Heniu kochany chłopczko - dziękuję ci za wszystko, proszę dotrzymaj słowa, opiekuj się Mateczka. Żegnaj ! Ściskam Cię mocno i całuję kędzierzawą główką. Kochany Władziu, Zosiu, Rysiumiu, Halinko - życzę Wam szczęścia i powodzenia, chowajcie śliczne dzieciętki w szczęściu.

Kochany Rysiuku, wyrośnij na dzielnego człowieka, kochaj swych rodziców. Kochała Halinka, moja mała isienniczko. Ty teraz nie zrozumiesz dlaczego Twoja ciocia w tak młodym wieku odeszła w zaświaty, ale gdy podrośniesz, to matka Twoja powie: Halinko - ciocia Cię mocno przyciska do serca i całuje czule, znów paciorek za małą biedną duszę. A teraz żegnajcie. Bywajcie zdrowi. Muszę odejść na zawsze, ale odchodzę dzielnie i dumnie, ani jedna łza nie błędnie mi w oczach.

Kochany Tadek - gdy wrócisz zdrowo, to zapiekuj się naszą matczynką, pamiętaj o mojej prośbie. Matuchnia tak wiele przecierpiała w swoim życiu że należało jej się troskliwa opieka. Teraz mi wiers, że słowo Matka to najczulsze wyrażenie miłości. Poza tym Kochany Tadek życzy Ci szczęścia i powodzenia.

Żegnaj, bywaj zdrowy, całuje Cię mocno i ścisłam Twoją dłoń.

Mateczko, matuchno, matuś, ukochana - w tych słowach miłości się wszystko. Żegnajcie, bywajcie zdrowi, Bóg z Wami.

Wasza dzielna, ale smutna Halinka odchodzi o godzinie 18,30 Żegnajcie! Ukochany, jedyny Ksziku całuj Cię i ścisłam mocno dłoń.

Twoja zawsze Haluś

Żegnajcie moi kochani - idź do Pana Boga

Ostatnie słowa były do Kszuka Tonery - narzeczonego Haliny.

Halina Zygmund[†] ps. "Kalina"

Młodsza Wymiarowa u Kleszy
córka Walentego i Anastazji z d. Miller

Piotr Reroń "Żubr"

Marian Gawęda "Burza"

Władysław ~~MS~~ Stawski

Józef Goner

Stanisław Janczur

Stefan Polak

Olimpia Cott-Ola

Stanisław Panuś

Stanisław Rokita

Tadeusz Wodecki-Jurek

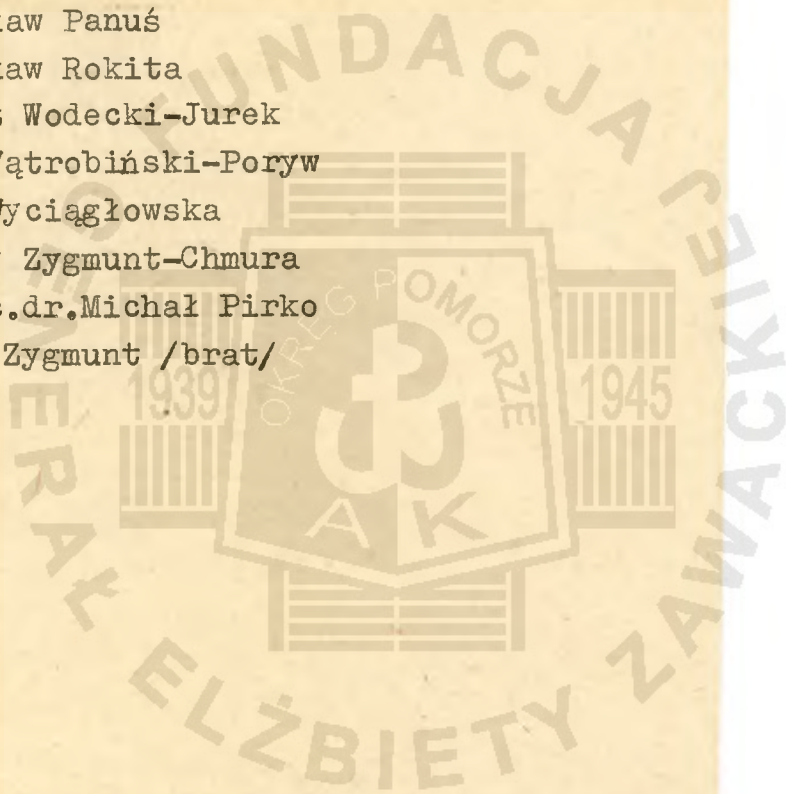
Roman Wątrobiński-Poryw

Irena Wyciągłowska

Walenty Zygmunt-Chmura

Płk.doc.dr.Michał Pirko

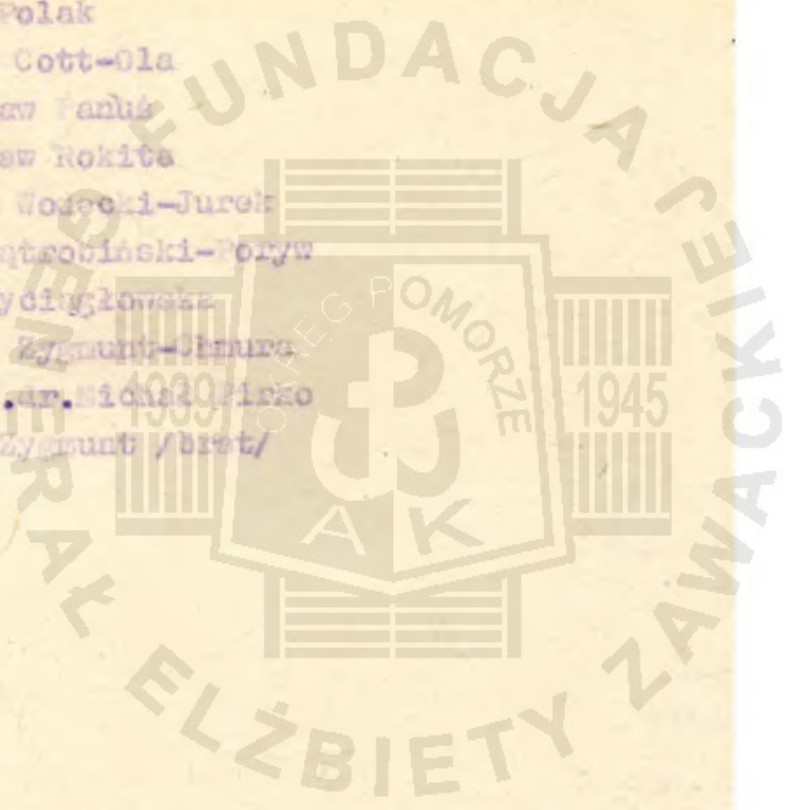
Henryk Zygmunt /brat/

109 zł

Halina Zygmunt ps. "Kalina"

- córka Walentego i Anasztazji s d. Miller
- Piotr Keroń "Zubr"
- Marian Gawęda "Bursa"
- Władysław Stawski
- Józef Goner
- Stanisław Janczur
- Stefan Polak
- Olimpia Cott-Ola
- Stanisław Panus
- Stanisław Rokita
- Tadeusz Woszeki-Jurek
- Wojciech Wątrubiński-Poryw
- Irena Wydziałowska
- Walenty Zygmunt-Otmura
- Pik. doc. dr. Michał Pisko
- Henryk Zygmunt /brat/

II Materiały uzupełniające relację

- Biogram H. Zygmunt [w:] „Harcerki 1939-1954” pr. zbiorowe, PWN,
W-wa 1983, Lips, k.l., s.1

ZYGMUNT HALINA ps. "Kalina"

Biogram przepisany z książki *Harcerki 1939 – 1954*, pr. zbiorowa, PWN, Warszawa 1983 s. 457/8.

Chor. Kielecka. Lat 22. Absolwentka Gim. im. E. Plater a Sosnowcu. Ekspedientka. Harcerka z Dąbrowy Górniczej. Od początku okupacji w org. "Orzeł Biały" w Dąbrowie Górniczej jako łączniczka i kolporterka pisma konspiracyjnego "Nasze Sprawy". Zaangażowana również w sekcji sabotażowo-dywerysyjnej przewoziła broń i materiały wybuchowe. Aresztowana w 1941r. Więziona w Katowicach, Kłodzku i Wrocławiu. Skazana na śmierć przez Volksgerichtshof w Kłodzku, ścięta 30 IV 1943r. we Wrocławiu.

Pomnik Harcerzy z OOB został ufundowany przez pp. Bocianowskich z Dąbrowy Górniczej i stał w ogrodzie należącym do ich willi przy ul. Konopnickiej 39. Obecnie jest to własność p. Zagrodzkiego. Płot ogrodu został poprowadzony w ten sposób, że pomnik jest obecnie dostępny z ulicy.

Krystyna Wojtowicz

Kraków, kwiecień 2005r.

II/2 Dokumenty

- Fragmenty aktu oskarżenia Haliny Zygmunt przystane przez Adelę Koszyńską, Katowice, mps, k.l. s. 1, drugi egz. k.l. s. 2

Fragmety aktu oskarżenia Haliny Zygmunt.

Trybunał Ludowy w Berlinie Wydz.NG - 10d sygnatura 8 J 291/42

str.20 III 11r. Oskarżony Gawenda odebrał przysięgę od Stanisławy Panuś z Łagiszy, oskarżonej w postępowaniu 9 J 292/42

str.41 ... akt oskarżenia Haliny Zygmunt

VI 12/41,, , Komendantowi z Łagiszy, Alfonsowi Sibilakowi, oskarżonemu w sprawie 8 J 292/41 - przekazywała /Halina Zygmunt, przeznaczony dla niego zakład /pismo "Wasze sprawy "/ przez Stanisławę Panuś, oskarżoną w tej samej sprawie której pisma te wręczała częściowo osobiście, a częściowo przesyłała je za pośrednictwem Ireny Wyciągłowskiej.

VI 41 .. Kiedy działający jako szef sabotażu w Czeledzi Stanisław Rokita prosił ją /H.Zygmunt/ w jesieni 1940r.- by wystarała się dla niego o materiał wybuchowy, przekazała tę prośbę za pośrednictwem oskarżonej w sprawie 8J/292/41 - Stanisławy Panuś oskarżonemu w tej sprawie Komendantowi z Łagiszy Alfonsowi Sibilakowi. Wkrótce następnie otrzymała zarówno od Stanisławy Panuś, jak i od Praskiego po 2 kg kopalnianego środka wybuchowego /amonity/, który na razie ukrywała w swoim pokoju /Halina Zygmunt/.

Za Zgodność :

Eleonora Koczorek
Eleonora Koczorek
Chorzów, ul.Gwarska 17/17

Adela Koczowska
/Adela Koczowska
Katowice 19 ul.Warminska 19/17

P a n u ś Stanisława

Fragmety aktu oskarżenia Haliny ZYGMUNT

Trybunał Ludowy w Berlinie Wydz. NG -10d sygnatura 8J 291/42

str. 20 III 11 r Oskarżony Gawenda odebrał przysięgę od Stanisławy Panuś z Łagiszy, oskarżonej w postępowaniu 9J 292/42

str. 41 ... fakt oskarżenia Haliny Zygunt

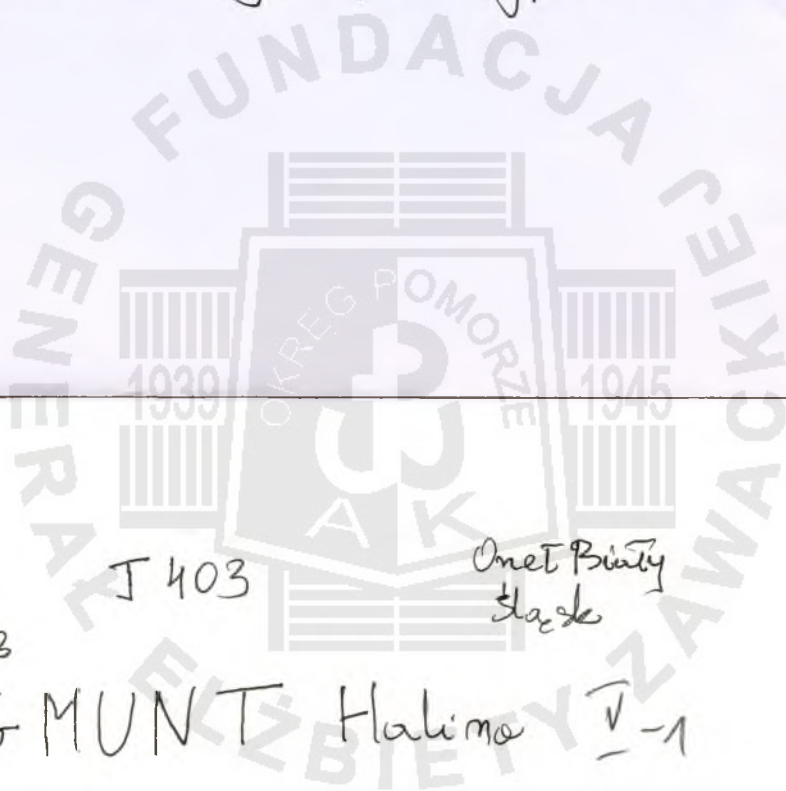
VI 12/41 Komendantowi z Łagiszy, Alfonsowi Sibielskowi, oskarżonemu w sprawie 8 J 292/41 - przekazywała /Halina Zygunt/ przeznaczony dla niego zakład /pismo "Wasze Sprawy"/ przez Stanisławę Panuś, oskarżoną w tej samej sprawie, której pisma te wręczała częściowo osobiście, a częściowo przesyłała je za pośrednictwem Ireny Wyciągłowskiej.

VI 41 .. Kiedy działający jako szef sabotażu w Czeladzi Stanisław Rokita prosił ją /H. Zygunt/ w jesieni 1940 r., by wystarała się dla niego o materiał wybuchowy, przekazała tę prośbę za pośrednictwem oskarżonej w sprawie 8J/292/41- Stanisławy Panuś oskarżobemu w tej sprawie Komendantowi z Łagiszy Alfonsowi Sibilakowi. . . Wkrótce potem otrzymała zarówno od Stanisławy Panuś, jak i od Praskiego po 2 kg kopalnianego środka wybuchowego /amonity/, który na razie ukrywała w swoim pokoju /Halina Zygunt/.

Za zgodność :

*Stencylki aktów
Józefowi Bacymowskiemu 7°/32*

V Nazwiskowe karty informacyjne k. 5

J 403

Oneś Piasty
śląskie

+1843

ZYGMUNT Halima V-1

†CH197

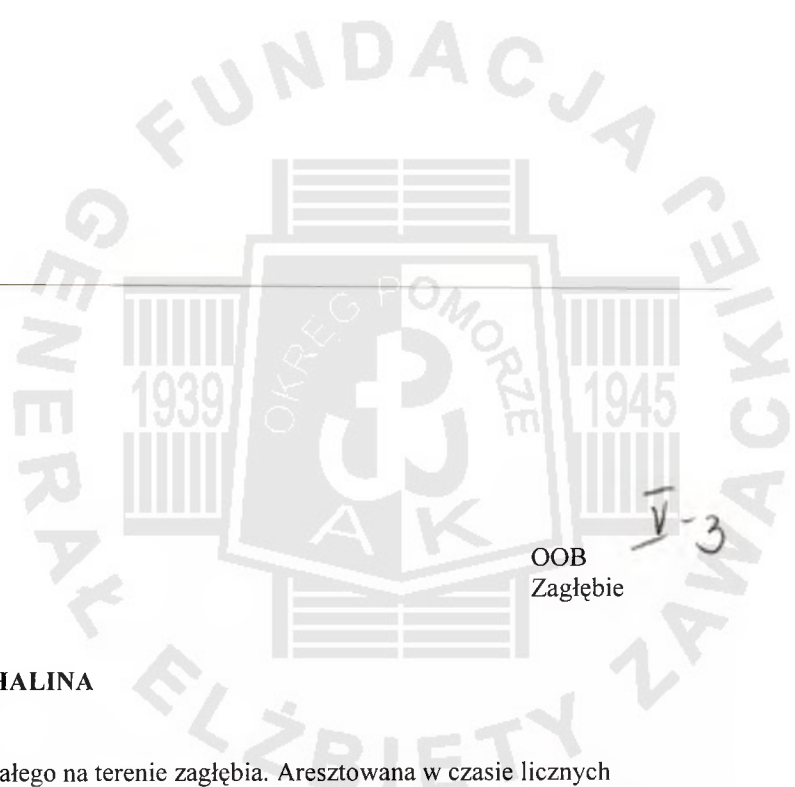
a

V-2

OOB
Zagłębie

+ 1943
Zygmuntowa Halina

K.K. 2003

OOB
Zagłębie

ZYGMUNTOWA HALINA

Członek Zw. Orła Białego na terenie zagłębia. Aresztowana w czasie licznych aresztowań jakie gestapo przeprowadzało w 1940 r. i 1941 r. Skazana na śmierć w więzieniu w Kłodzku dnia 23.I.1943 r. Przetransportowana do Wrocławia, celem dokonania egzekucji. Stracona w kwietniu 1943 r.

Źródło:
Niekrasz Juliusz, "Z dziejów AK na Śląsku", wyd. II K-ce 1993, s. 47, 290

Z. Kotowicz' 99

109 ^V8-4

Zygmunt Halina

źródła: Nauczyciele śląscy polegli i zamordowani w latach okupacji hitlerowskiej Kędryna, Szefer. s.116 K-ce 1971 str 116

Zygmunt Halina ps. Kalina, ur. 7 listopada 1919 r. w Kielcach, córka znanego w latach 1905-1918 działacza niepodległościowego w Zgłębiu Dąbrowskim, Walentego Zygmunta. Absolwentka Gimnazjum K. Piłater w Sosnowcu, działaczka harcerska, oświatowa i PCK. W latach okupacji była członkiem tajnej organizacji 'Orzeł Biały' Kolportowała prasę konspiracyjną 'Nasze Sprawy'. Aresztowana została 3 marca 1941 r. Osadzona w więzieniu w Mysłowicach, następnie w Świdnicy. Skazana na śmierć przez Volksgericht w Kłodzku. Wyrok wykonano przez ścięcie w więzieniu wrocławskim 30 kwietnia 1943 r. /ZO ZMP, s.128, Mat ZMP nr/343, TMZD ME /

liście Ady bSM

rel 109

Sosnowo

V-5

Zygmunt Halina

Współpracownik Delund

arrest 7/1941
~~o-003~~

rozprawa w Ratpact
Sprawozd. K-ckiego Gostepa o likwidacji 2013

inf 17 Kacz. IX 80

ZYGMUNT Halina

